

עת"א 18987/12/16 - ר פ נגד ועדת השחרורים, היועץ המשפטי לממשלה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד בשבתו כבית-משפט לעניינים מנהליים
עת"א 18987-12-16 פ נ' ועדת השחרורים ואח' 08 ינואר 2017

לפני:

כב' הנשיא אברהם טל - אב"ד

כב' השופטת זהבה בוסתן

כב' השופט ד"ר שמואל בורנשטיין

ר פ העותר

נגד

המשיבים

1. ועדת השחרורים

2. היועץ המשפטי לממשלה

נוכחים:

העותר ובאת כוחו עו"ד אריאלה גואטה

ב"כ המשיב 2 - עו"ד אלון טנק'גי

המשיב הובא לדיון באמצעות שב"ס

[פרוטוקול הושמט]

פסק דין

העותר מרצה מאסר ראשון במשך 10 חודשים בגין שתי עבירות איומים כלפי אשתו והיזק לרכוש במזיד והוא מלין על החלטת המשיבה 1 (להלן: "הוועדה") מיום 7.12.16, שדחתה את בקשתו לשחרור על תנאי כאשר תנאי מתנאי השחרור הוא העברתו להוסטל "לופט" שמוכן לקבלו לאחר שחרורו על תנאי.

ב"כ העותר טוענת בכתב העתירה ובטיעוניה בפנינו כי שגתה הוועדה כאשר קבעה שהעותר ממשיך להוות סכנה ממשית לשלום אשתו, בכך שלא התייחסה להתנהגותו החיובית של העותר במהלך מאסרו ולתכנית השיקום שהוצגה בפניה ובפנינו.

ב"כ העותר טוענת כי מדובר בהסתבכותו הראשונה של העותר בפלילים, בגינה הוא מרצה עונש מאסר ראשון ושחרורו בפיקוח להוסטל, יבטיח, ככל שניתן, את שילובו בחברה הנורמטיבית וימנע את חזרתו לבצע מעשים פליליים.

המשיב 2 (להלן: "המשיב") מתנגד לשחרורו על תנאי של העותר, ולו בתנאי שהייתו בהוסטל עד למועד שחרורו המלא בעוד כשלושה שבועות, שכן, מעשיו מוכיחים על קיום מסוכנות מצדו כלפי אשתו ובני משפחתו. לטענתו, העותר הוא בעל דפוסי התנהגות אלימים, התמכרויות, ממזער את אחריותו ולא מתחרט על מעשיו.

לדברי ב"כ המשיב, המבוססים על דוחות גורמי הטיפול, העותר נוקט בגישה מצמצמת של אחריות ולא המשיך את הצעד הראשון להפחתת מסוכנותו בכך שלא הודה לא התחרט על מעשיו.

ב"כ המשיב מפנה לדו"ח וועדת אלמ"ב הגלוי והחסוי שהוצג בפני הוועדה, ובפנינו, מהם עולה כי העותר זקוק לטיפול גמילה משמעותי וטיפול באלימות במשפחה ומשלא מתאים לתכנית שיקום בקהילה, צודקת הוועדה כאשר לא הורתה על שחרורו של העותר בתנאי שישהה בהוסטל, גם אם לא הטילה דופי בהוסטל עצמו.

עיון בהחלטת הוועדה נושא העתירה מעלה כי העותר סבל מבעיות נפשיות קשות והתמכרות לסמים ואלכוהול, במהלך מעצרו נושא כתב האישום שבגיניו הוא מרצה את עונש המאסר הוא היה בקהילת "הדרך" בחלופת מעצר וכשהתברר שלא יוכל לשוב לביתו ולמשפחתו, ניסה להתאבד.

כאמור, הוועדה לא הטילה דופי בהוסטל, שהסכים לקבל את העותר, אך סברה שהוא ממשיך להיות סכנה ממשית לשלום אשתו, כלפיה נהג באלימות לאורך שנים ארוכות ולכן אינו ראוי לשחרור מוקדם. הוועדה לא התרשמה שהעותר לוקח אחריות למעשיו, ומתחרט עליהם, והמליצה לעותר לפנות להוסטל מיד בתום מאסרו המלא.

אף אנו, כמו הוועדה, איננו מקלים ראש בהתנהגותו האלימה מילולית כלפי אשתו, נושא כתב האישום, ואיננו מתעלמים מהאמור בחוות דעת וועדת אלמ"ב, הגלויה והחסויה, שהונחה בפנינו, והיות הוועדה הגוף המקצועי שאת חוות דעת יש לקבל בטרם שחרורו המוקדם של אסיר שהורשע בעבירות אלמ"ב.

חרף האמור, מעלה עיון בחוות דעת וועדת אלמ"ב הגלויה כי התרשמה כי ללא כל טיפול גמילה מעמיק, קיים סיכון, לכל הפחות בינוני, להישנות התנהגותו האלימה של העותר כלפי משפחתו ולכן לא המליצה על הוצאתו לחופשות, אליהן לא יצא במהלך מאסרו, ולשחרורו המוקדם.

עם זאת, המליצה הוועדה בסיפא חוות דעתה הגלויה כי העותר ישתלב במסגרת גמילה אינטנסיבית, דוגמת הוסטל או קהילה טיפולית, לאחר שחרורו.

כך גם עולה מהאמור בחלק החסוי של חוות דעת וועדת אלמ"ב, שבסופו ישנה הבעת דעה לפיה העותר זקוק לשיקום והבעת רצון שיסדרו לו מסגרת דוגמת הוסטל, ויעזרו לו למצוא עבודה.

כאמור, איננו מתעלמים ממסוכנות הנוכחית של העותר לבני משפחתו אך כאשר אנו שוקלים את הצעת וועדת אלמ"ב

והוועדה, בהחלטתה נושא העתירה, שהעותר ישתלב בהוסטל לאחר שחרורו המלא, לעומת נכונות ההוסטל לקלוט את העותר כבר עתה, בחלק האחרון מאוד של מאסרו, הראה לנו שעדיף שההוסטל יקלוט את העותר כבר עתה ואיננו יכולים לסמוך על העותר, שבתום מאסרו המלא יתגבר על רצונו לחזור לאשתו ולבני משפחתו, דבר שגרם לו בהיותו בקהילת "הדרך" לנסות לשים קץ לחייו.

לאור כל האמור לעיל, אנו מקבלים את העתירה ומורים על שחרורו המוקדם של העותר בכפוף לכך שיועבר ישירות "מדלת לדלת", ממקום מאסרו, להוסטל "לופט".

אנו אוסרים על העותר לחזור למשפחתו עד תום תקופת מאסרו המלא וכן אנו אוסרים עליו לצאת את הארץ עד תום תקופת מאסרו המלא, 5.2.17.

העותר יהיה במהלך כל שעות היממה בהוסטל "לופט" ומנהל ההוסטל ידווח מיד למשטרת השכונות על עזיבת העותר את ההוסטל, תוך שעתיים מגילוי עזיבתו של העותר.

העותר רשאי לצאת את ההוסטל בליווי מלווה מטעם ההוסטל למרכז לטיפול בהתמכרויות ומרכז למניעת אלימות במשפחה בעיר פתח תקווה.

ניתן והודע היום י' טבת תשע"ז, 8/1/2017 במעמד ב"כ הצדדים והעותר.

שמואל בורנשטיין, שופט

זהבה בוסתן, שופטת

**אברהם טל, נשיא
אב"ד**